

правового регулювання численних та різноманітних державних організацій, зокрема установ.

Отже, Господарський кодекс України, прийнятий з огляду на «врахування європейської традиції роздільної кодифікації цивільного та господарського законодавства» і застосування цього досвіду у багатьох країнах ЄС (Франції, Німеччини, Бельгії, Естонії, Латвії та ін.) [4, с. 3], не виконав певною мірою тієї ролі спеціального по відношенню до ЦК України закону, на яку він претендував. На сьогоднішній день можна констатувати існування нагальної необхідності врегулювання правового статусу юридичних осіб публічного права у спеціальному законодавчому акті.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.
3. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про державні унітарні підприємства» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34?id=&pf3511=29630...
4. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України / Г. Л. Знаменський, В. В. Хахулін, В. С. Щербина та ін.; За заг. ред. В. К. Мамутова. – К.: Юрінком Інтер, 2004. – 816 с.
5. Харитонов Є. О. Цивільне право України: Підручник / Є. О. Харитонов, О. В. Старцев. – К.: Істина, 2007. – 816 с.
6. Чантурия Л. Л. Юридические лица публичного права: их место в гражданском праве и особенности правового регулирования / Л. Л. Чантурия // Государство и право. – 2008. – № 3 – С. 38-45.

УДК 346.9:656.7 (043.2)

Козацька Ю. О., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гелич А. О., к.ю.н.

ДОСУДОВЕ ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРІВ МІЖ СУБ'ЕКТАМИ АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ

Досудовий порядок вирішення спорів між суб'єктами господарювання може застосовуватись виключно за бажанням суб'єктів господарювання. Можливі два варіанти. Перший – якщо сторони передбачили у договорі, що досудовий порядок врегулювання спору є для них обов'язковим, і тільки у

разі неможливості врегулювати спір у досудовому порядку вони звертаються до суду. Другий – якщо такої вказівки договір не містить, але суб'єкт господарювання має бажання спробувати вирішити спір без звернення до суду. Як ви розумієте, відсутність у договорі вказівки на обов'язковість досудового врегулювання спорів не виключає можливості сторін звернутися до контрагента з претензією, але робити таке звернення жодна зі сторін не зобов'язана. Отже, сьогодні досудовий порядок врегулювання будь-яких господарських спорів є виключно правом господарюючих суб'єктів, а не їх обов'язком [3, с. 82].

З цього правила є два виключення. Перше стосується тих господарських відносин, щодо яких законодавством встановлено спеціальний, відмінний від передбаченого ГК України і ГПК України порядок вирішення спорів у досудовому порядку. Законодавчими актами, що передбачають такий порядок, зокрема, є Наказ Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 08.01.2013 р. № 186 та ін.

Другий виняток полягає в тому, що ГПК України закріплює виключний перелік господарських спорів, на які не поширюється досудовий порядок їх вирішення. Це спори про визнання договорів недійсними, спори про визнання недійсними актів державних та інших органів, підприємств та організацій, які не відповідають законодавству і порушують права та охоронювані законом інтереси підприємств та організацій тощо [1].

Що ж стосується досудового врегулювання спорів між суб'єктами авіаційної галузі, то згідно зі ст. 5 ГПК України сторони можуть самостійно застосовувати заходи, спрямовані на досудове врегулювання спору [1].

Найважливішим завданням авіаційної галузі, є забезпечення повітряних перевезень вантажів, пасажирів, багажу та пошти як в Україні, так і за її межами.

Формою досудової реалізації господарсько-правової відповідальності є подання претензії. Претензія – це складена у письмовій формі вимога зацікавленої особи про відшкодування шкоди (збитків), що виникла в результаті внутрішнього або міжнародного повітряного перевезення.

Правилами повітряних перевезень вантажів, а саме Розділом 21, у разі заподіяння шкоди особа, яка має право на отримання вантажу, повинна направити перевізнику претензію негайно після виявлення шкоди, але не пізніше 14 днів з дати одержання вантажу або з дати підписання вантажоодержувачем відповідного документа про доставку вантажу. У разі затримки претензія повинна бути направлена не пізніше 21 дня з дати, коли вантаж переданий в розпорядження особи, що має право на його одержання. У разі втрати претензія повинна бути направлена протягом 120 днів з дати видачі авіавантажної накладної [2].

Підсумовуючи вищевикладене, слід сказати, що законодавець встановив більші строки подачі Претензії та відповіді на неї ніж це встановлено ГПК України, тому що це є більш практично, адже слід звернути увагу на те, що перевезення вантажів суб'єктами авіаційної галузі відбувається не лише по території України, а і за її межами, по всьому світу, тому в таких умовах дійти консенсусу сторонам досить проблематично в такі короткі терміни. Тому це дає змогу забезпечити вирішення спорів без звернення до суду з позовом, що значно зменшить витрати сторін.

Література

1. Господарський процесуальний кодекс України від 06 листопада 1991 р. № 1798-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6. – Ст. 56.
2. Правила перевезення повітряних вантажів: Наказ Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 08.01.2013 № 186 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0705-06/page>
3. Енциклопедичний довідник майбутнього адвоката: У 2-х ч. / О. Д. Святоцький, Т. Г. Захарченко, С. Ф. Сафулько та ін.; За заг. ред. С. Ф. Сафулька. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2008. – Ч. 2. – 832 с.

УДК 346.92 (043.2)

Компанець А. В., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ДОСУДОВЕ ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРІВ У СФЕРІ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Досудове врегулювання господарських спорів являє собою систему заходів, що здійснюються організаціями, іншими суб'єктами господарювання, майнові права яких порушено, з метою безпосереднього вирішення конфлікту (спору) до звернення у господарський суд. Судове вирішення спорів завжди досить важке, дороге з точки зору фінансових витрат, тривале і складається з безлічі складних процесуальних процедур, тому в багатьох випадках досудове врегулювання спорів є альтернативною та ефективною можливістю в короткі терміни вирішити суперечку, а в разі господарських спорів, зберегти взаємовигідні партнерські відносини для подальшої співпраці і навіть знайти можливі нові шляхи співпраці. Крім цього, досудовий порядок врегулювання спорів у ряді випадків